

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

PODPÍRAT SVÉ BRATRY A SESTRY

Nedávno mi zazvonil večer telefon. Ozvala se zdravotní sestra z nemocnice s žádostí, abych přišla a duchovně podpořila jednu maminku, které umírá dítě. Záležitost nakonec převzal P. Petr, za což jsem mu byla vděčná. Nicméně mě to dovedlo k úvaze, zda jsem vůbec schopná něco takového, bez jakéhokoliv odborného vyškolení v oblasti krizové intervence, zastat. Podotýkám, že se jednalo zřejmě o nevěřící paní.

Uvažovala jsem také, zda jsme my, věřící křesťané, schopni nabídnout lidem naši naději. Lidé tuto naději nutně potřebují, ale jak jim ji sdělit, aby to nebyla jen jim nic neříkající slova? Navíc v situaci velké bolesti je velmi těžké najít jakákoli slova, která by utěšila.

Mé spolusestry v komunitě se začaly ihned za paní i její dítě modlit. Dělají to vždycky, když slyší, že někdo potřebuje

podpořit. Jsou všechny zdravotní sestry a zřejmě už pochopily, co je nejdůležitější. Setkávají se denně s utrpením lidí a při službě jim se za ně také modlí. Nepochybuji, že tím jim předávají i naději.

Je to jedna z cest pro nás, kteří se mnohdy cítíme nekompetentní ke slovu...; modlit se můžeme vždycky.

Přeji všem krásné a požehnané léto a naději, že ten, který zvítězil nad smrtí a bolestí, nás vede a uschopňuje podpořovat své bratry a sestry, ať už slovem ne-

bo účastí a modlitbou.

Sr. Bernarda

Foto z archivu sestry Aloisie

KDO ŽIDLI MÁ, BYDLÍ...

...zpívá se ve šlágru od Jiřího Suchého. Židli ale potřebuje i nové farní centrum, a ne jednu. K tomu stoly a do kostela pohodlné lavice. Proto jsme na posledním zasedání ekonomické a pastorační rady 9. května kromě dalšího začali detailněji řešit otázku vybavení interiéru. Je třeba spojit účelnost, trvanlivost, náklady a u židlí a stolů i dobrou skladovatelnost.

Dále jsme se věnovali aktuálnímu stavu vyřizování úředních i technických záležitostí souvisejících s přípravou stavby.

O dva dny později proběhlo setkání s redaktorem Katolického týdeníku s některými z nás, kde jsme dávali dohromady předpřipravené články a foto-

grafie do přílohy v Katolickém týdeníku číslo 22, který vyšel 29. května. Cílem této přílohy bylo jak seznámení široké katolické veřejnosti s naší farností a připravovanou stavbou, tak prosba o finanční podporu.

Velmi děkuji všem, kdo se na příloze podíleli, zvláště pak Lence Kapsové, která přípravu koordinovala. Děkuji nejen spolupracovníkům, ale vám všem, kdo nás jakkoli podporujete!

P. Jiří Korda

Poznámka redakce: V KT vyšly naše příspěvky již pod novým farním logem, které vám bylo představeno na farní akademii 22. 4. Ve Věstníku nové logo představíme v příštím čísle.

HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2017

Nemovitosti

Přípravné práce na rekonstrukci kostela a stavbu farního centra loni mírně pokročily. Výdaje a poplatky za pravomocné územní rozhodnutí činily 116.200 Kč.

Příjmy

Na kostelních sbírkách pro farnost bylo v roce 2017 vybráno 1.004.200 Kč – 10 % z těchto sbírek se odvádí jako dar do Svépomocného fondu při Arcibiskupství pražském na podporu financování potřeb farností v arcidiecézi, které nemají dostatek vlastních prostředků. V roce 2017 farnost přijala dary od tuzemských fyzických a právnických osob na provozní potřeby

farnosti v celkové výši 478.300 Kč. Dary ve výši 160.300 Kč určené na výstavbu komunitního centra byly zúčtovány přímo do investičního fondu, ze kterého se hradí výdaje na farní centrum. Úroky na bankovních účtech po odečtení srážkové daně činily 6.800 Kč.

Zdanitelným příjmem je zisk z pronájmu místností na faře 28.800 Kč a dále 29.350 Kč přebytek z pořádání plesu. Částka bude použita na provozní náklady farnosti v následujícím roce.

Směřované sbírky a dary

V roce 2017 vybrala farnost při různých sbírkách pořádaných arcidiecézí

biskupstvím (na charitu, bohoslovce, církevní školství...) 222.500 Kč. Tyto prostředky farnost přeposlala arcibiskupství. Sbírkový pro Českou biblickou společnost, České katolické biblické dílo, Misijní koláč, SADBA-Kongo činily celkem 18.900 Kč a byly též přeposlány těmto organizacím.

Dále farnost darovala různým právníkům osobám na charitní a osvětovou činnost celkem 46.000 Kč. V této částce není zahrnuta Tříkrálová sbírka. Podíl z Tříkrálové sbírky, kterou jsme odevzdali charitě, činil pro naši farnost k rozdělení potřebným organizacím 54.036 Kč. Farní charitě Chodov jsme zaslali 10.500 Kč, CMŠ Studánka 28.536 Kč a částka 15.000 Kč pro Modrý klíč byla odeslána až v lednu 2018. Výnos z kasiček u betlému za prosinec 2017 činil 17.400 Kč. Společně s prostředky vybranými v lednu byl přeposlán potřebným v Ekvádoru, společnosti SIRIRI pro Středoafričany a indickému chlapci – v rámci Adopce na dálku.

Výdaje

Nejvýznamnějšími výdaji byly: poplatky za plyn, elektřinu a vodu cca 230.700 Kč. Odvod do mzdového fondu při arcibiskupství a služby regenschoriho a hlavní varhanice činily celkem 233.600 Kč. Doplatek do svépomocného fondu za r. 2016 činil 40.600 Kč, zálohu na rok 2017 jsme odvedli ve výši 50.000 Kč. (Doplatek za r. 2017 se odesílá v následujícím roce.)

Katolický týdeník, další tiskoviny, učební pomůcky, tisk Věstníku a dopisů sousedům 146.200 Kč, daně, pojištění kostela a auta, ostraha kostela a opravy kostela 94.900 Kč, za bohoslužebné

věci (hostie, víno, svíce, květiny, stromky) 54.600 Kč, ostatní režijní náklady (kancelářský materiál, hygienické potřeby, poštovné, telefony, bankovní poplatky, odvoz odpadu, opravy ostatního majetku atd.) celkem 95.400 Kč. Dále jsme pořídili drobný majetek (vysavač, varná konvice a varný termos) za 7.500 Kč.

Akce pro děti a dospělé

Náklady na akce pro děti včetně letních chaloupek činily 133.800 Kč. Rodiče za chaloupky pro děti zaplatili 120.750 Kč. Na Alfa kurzy, Víkend víry, Zahradní slavnost, Lhotecký běh a další akce pro dospělé jsme vydali celkem 85.000 Kč. (Dobrovolné příspěvky při příležitosti různých akcí pro dospělé jsou zahrnuty v drobných darech farnosti.)

Stav na účtech

Bankovní účet České spořitelny ke konci roku 2.821.983,03 Kč, bankovní účet Poštovní spořitelny 5.630,54 Kč, účet u Fio banky 100 Kč, celkem tedy 2.827.713,57 Kč.

Farnost nemá žádné dluhy

Vykázaný zlepšený hospodářský výsledek za rok 2017 činí celkem 481.430 Kč.

Většina částek je zaokrouhlena. Všechny výše uvedené částky jsou k 31. 12. 2017. S ohledem na ochranu osobních údajů neuvádím některé položky konkrétněji (mzdy, dárce). Vycházel jsem z podkladů účetní farnosti paní Marie Kervitcerové, které velmi děkuji za její obětavou a nezištnou práci pro farnost. Bližší informace rád poskytnu osobně.

P. Jiří Korda

2. ROČNÍK LHOTECKÉHO BĚHU

Motto: „Sport a víra může být pro všechny.“

Milí přátelé a sportovci, rád bych vás pozval na 2. ročník Lhoteckého běhu. Přijďte si zaběhat spolu s dalšími sportovci, rodinami, přáteli i kamarády! Druhý ročník Lhoteckého běhu naší farnosti se bude konat dne **15. září 2018 od 13.00 do 17.00 hodin** v lese u hřiště FC Tempo, které je blízko našeho kostela. Můžete se také těšit na spoustu her pro děti i pra/rodiče, zábavy, sportu a přátelského popovídání. Doufám, že dorazíte s nadšením

a sportovním duchem. Podrobnější informace budou zveřejněny v dalším čísle Věstníku na plakátech a především na www.lhoteckybeh.cz. Budu se těšit, že se potkáme na Lhoteckém běhu.

Petr Burda, hlavní organizátor

P.S.: Pokud nechceš jenom běhat, ale udělat i něco pro to, aby se tato akce povedla, tak se, prosím, ozvi na email petrburda@gmail.com.

Foto z vyhlásování vítězů na 1. ročníku Lhoteckého běhu 2017

KRÁTCE

- **Svátost křtu** za uplynulé období přijali Damien Marián Josef Terek, Magdalena, Matylda a Marta Janouškovy, Kristýna Marie Břachová.

- **Svátost biřmování** přijal Damien Terek.

K biřmování v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha dne 20. května se ze lhotecké farnosti dostavili čtyři biřmovanci: Alžběta Jeriová, Jana Rejtharová, Michal Klusák, Samuel Šimůnek.

- **Rozloučili** jsme se v kostele sv. Jakuba v Kunraticích s naším bývalým varhaníkem Petrem Fantou.

- **Letní chaloupky**

Probíhá příprava na chaloupku pro starší děti, která bude v salesiánském středisku na Kvildě, a pro mladší děti, která bude v kapucínském klášteře v Sušici. Kapacita je naplněna.

- **Pastorační a ekonomická rada farnosti** se sejdou 13. června ve 20.00 v sále sv. Václava.

KDYŽ S NĚČÍM VYRŮSTÁTE, PŘIJDE VÁM TO SAMOZŘEJMÉ

V rámci přípravy podkladů pro přílohu Katolického týdeníku jsme oslovili naše čtyři bohoslovce, aby odpověděli na tři otázky. Protože prostor v Katolickém týdeníku je omezený, jejich odpovědi musely být hodně zkrácené, a proto si ve Věstníku budete moci postupně přečíst jejich odpovědi v celku. Jako prvnímú dáváme slovo Petru Burianovi.

1. Kdys poprvé začal uvažovat o kněžském povolání, ucítil v srdci „Boží volání“ tímto směrem? Jakou jinou profesní dráhu jsi zvažoval?

To, že mě Bůh volá ke kněžství, jsem si uvědomil někdy v šestnácti letech. Dodnes si pamatuji ten večer, kdy jsem jasně poznal, že jednoho dne budu knězem. Ale jako jsem jistě poznal své povolání ke kněžství, tak jsem také věděl, že knězem být nechci. Jak plynul čas, tak jsem postupně dokončil učiliště, obor číšník, a více se zajímal o holky a blížíci se maturitu. Abych řekl pravdu, tak jsem na nějaké kněžství úplně zapomněl. Po maturitě jsem ještě zkusil studijní dráhu v Čáslavi, ale rychle jsem zjistil, že to není pro mě, a tak jsem začal pracovat jako číšník v pizzerii. A teprve během práce jsem se postupně vracel k myšlence o povolání ke kněžství a začal to i rozlišovat se svým knězem. Nakonec jsem Bohu řekl ano na světo-

vých dnech mládeže ve Španělsku v roce 2011. Jelikož setkání mládeže bylo v srpnu, tak přihlášky do semináře byly již dávno odevzdané, tudíž se přede mnou otevřel celý rok, než jsem mohl začít kněžskou formaci. Naskytla se mi možnost bydlet na faře ve Václavicích (vesnice kousek od Benešova u Prahy). K tomu jsem začal opět pracovat v restauraci. Původní nadšení k nástupu do semináře však opadlo a naopak se mi začalo dařit v práci a zařídil jsem si bydlení na faře podle sebe. Tak z jednoho roku byly tři, než jsem se odhodlal podat přihlášku. Ty tři roky pro mě byly nesmírně důležité a potřebné. Měl jsem totiž čas se ve svém povolání opravdu upevnit. A získanou zkušenost z práce a z bydlení na faře беру jako příjemný bonus.

Petr Burian ve druhé řadě nese kříž

2. Ovlivnilo tě nějak ve tvém rozhodování lhotecké společenství?

Kde začít, možná u kaplanů. Když mi bylo asi deset, přišel na Lhotku první

kaplan a od té doby se jich tam pár vystřídal. Ti měli velký podíl na rozvoji různých společenství nejen pro mladé. Zpětně viděno mě žádný nevedl přímo ke kněžství, ale v době uvažování o povolání mi pomohl jejich životní příklad a já jsem si mohl říci: „Jo, takhle bych asi dokázal žít.“

3. Pokud jsi poznal i život v jiných farnostech, připadá ti Lhotka v něčem specifická?

V kostele na Lhotce jsem byl pokřtěn a chodil tam od svého dětství, a tak mi přišlo normální mít v kostele mši každý den a v neděli dokonce tři. Navykl jsem si na vytápěný a zaplněný kostel. Že o velkých slavnostech zpívá chrámový sbor, to jsem jako malý úplně neoceníl, jelikož jsou mše dlouhé a zpěvákům

jsem stejně nerozuměl. Ale vždy jsem se těšil na dětské mše, které na Lhotce zavedl otec Vymětalík. Další pozitivní skutečností byla postupně vznikající společenství. Když s něčím vyrůstáte, tak vám to přijde běžné a samozřejmé, a to pro mě byla i naše farnost Lhotka. Až později jsem si začal uvědomovat, že mít takovou farnost není jen tak a jinde jsou rádi, mají-li v náboženství alespoň tolik dětí, kolik je na Lhotce skupinek. A jak říká můj otec spirituál Vrbacký z teologického konviktu v Olomouci: „Lhotecká farnost dosahuje, jako jedna z mála českých farností, moravského standardu.“ Ale ještě nevím, zda s ním v tomto úplně souhlasím, on je totiž Brňák :)

Otázky položila **Lenka Kapsová**

JAK BYLO NA HOJEŠÍNĚ

Dvě noci, tři dny, osm rodin, šestnáct dětí, 118 kilometrů od Lhotky. Setkání v Hoješíně u Seče proběhlo první květnový víkend. Společným hrám, seznamování a modlitbám vytvořil úžasnou kulisu hoješínský zámek z poloviny 18. století, o jehož provoz se starají Školské sestry sv. Františka. (Skoro se ani nechce věřit, že o rozsáhlý areál pečují tři řádové sestry!)

Přes všechny nesnáze spojené s dopravními uzavírkami a hustým provozem se během pátečního večera sjela na místo většina účastníků. Někteří z nich stihli i mši svatou, kterou v zámecké kapli celebroidal královéhradecký Mons. Josef Kajnek. Po společné večeři byl prostor pro představení hoješínských veteránů a nováčků i pro noční modlitbu.

Do sobotního programu se zapojil i pater Jiří Korda, který se s dětmi a jejich rodiči vypravil po stopách našich světců. Po návratu následovala májová

pobožnost v zámecké zahradě. Ačkoli se chvíli zdálo, že stůl Páně odnese vítr, pater Korda dovedl mši bezpečně do konce. Čtení mariánských písní a litaní proběhlo pod plastikou Panny Marie u zahradního jezírka. Tento magnet na děti a jejich vodní radovánky však musely stranou, neboť šlo o místo duchovního rozjímání zdejších řádových sester.

Po obědě, který pro účastníky nahystali Jindřich a Jana Váňovi, se už spěchalo na další výlet. Tentokrát vybral organizátor akce Martin Koníček státní zámek Žleby. Nešlo však o prohlídku. V přílehlé oboře startovala odpolední ukázka výcviku dravců a sov, které chová zdejší stanice. Mladí ornitologové ukázali, že své řemeslo opravdu ovládají. Během asi hodinové ukázky dvojice mladíků poutavě popisovala méně známé kapitoly ze života orla bělohlavého či káněte Harrisova. V jednu chvíli, když ptáčníci vypustili více opeřenců, došlo i na vzdušný souboj dravců. Dramatické chvíle vysvětlili ptáčníci tak, že bojovně naladěný jedinec se snažil nováčkovi ve stanici ukázat, kdo je ve vzduchu pánem.

Naopak v naprostém klidu a pohodě pokračoval sobotní večer opékáním buřtů. Ke stmelení dětského kolektivu napomohla noční bojovka. Starší se už nemohli dočkat a od soumraku kladli dotaz – a kdy už bude tma. V deset večer pak startovala stezka odvahy. Do tmy osvětlené svíčkami vykročily děti vždy s kamarádem minimálně po dvojicích. Někteří odbourávali strach z neznámého zpěvem. Všichni však noční dobrodružství absolvovali úspěšně.

Pestrou sobotu vystřídala hravá neděle. Po mši v kostele sv. Vavřince v Seči, kterou před dvěma desítkami dětí statečně odsloužil pater Pavel Jäger, proběhl krátký přesun, a to do chaloupky U mnišky, kde začínala naučná Stezka mladého lesníka. Děti i dospělí na ní odhalovali, jak daleko doskočí zajíc anebo v jak velkých hnízdech sídlí různé ptáky.

Jako kdyby neměla příjemná atmosféra nikdy skončit. Přesně tak působila věta sestry v Hoješíně během nedělního loučení: „Proč mám pocit, že vás už znám?“

Martin Shabu

VARHANIČENÍ BRAL JAKO SLUŽBU

V neděli 22. 4. jsem v kostele viděl jednoduché parte: Petr Fanta, zemřel v laskavé péči rodiny a sester boromejek v nemocnici pod Petřínem 18. dubna 2018 po vážné nemoci ve věku 69 let.

Zaujal mě citát nahoře: „Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli“. Ten jsem vždycky chápal tak, že jde o konání Boží vůle tady na zemi – teď jsem si uvědomil, že odchod na věčnost, přijatý jako splnění Boží vůle, musí být méně pasivní, a zato mnohem důstojnější a radostnější.

Na webu farnosti jsem našel Věstník č. 6/2006, kde je s panem Fantou rozhovor. Říká v něm mj., že ho učil Otto Novák a že v Kunraticích hrál pravidelně při bohoslužbách již od svých 12 let. Ve 24 letech pak začal hrát na Lhotce. V mládí závodně běhal a jako koníčka

jsem chodíval. Pokud jsme zůstávali v Praze, vzal tatínek nedělní osmou. Pokud jsme jeli ven, tak pan Fanta odpracoval obě dopolední mše; a nevím, zda ho někdo pozval aspoň na čaj. Výjimečně musel ještě potřetí večer. Kromě toho odehrál většinu ostatních mší v týdnu, včetně těch mimořádných a zkoušel s chrámovým sborem. Když se stalo, že jsme já ani tatínek v úterý nemohli, zkoušel jsem volat jiné varháníky a pan Fanta nikdy neřekl, že nemůže, i když pak měl prostoje do zkoušky sboru.

Nejvíce jsem se s ním setkával počátkem století, kdy sbor vedl pan Pospíšil s tatínkem – měli rozdělené zkoušky i program. Pro zvýšení efektivity nácviku tatínek párkrát udělal dělenou zkoušku; pány si vzal do kaple k harmoniu a mně svěřil dámy na kůru s panem Fantou. Pro toho to jistě nebylo nic zábavného, občas neměl co dělat a občas jsem sekýroval i jeho, ale on to snášel s velkou noblesou.

Zádušní mši v kunratickém kostele sloužil jako hlavní celebrant P. Bedřich

Vymětalík, Lhotku zastupoval i jáhen pan Martinek, jinak se zde sešla myslím většina chrámového sboru, pan Pospíšil s chotí a další. Za zmínku stojí jednoduchý a vkusný hudební dopro-

*Petr Fanta, jak si ho pamatujeme – u varhan
Foto Člověk a víra, Jakub Šerých*

měl horskou turistiku.

Varhaničení bral jako službu. To mohu osobně dosvědčit. My, Vavříkovi, máme úterní večery „zabrané“ už dlouho – je to příjemný termín, nenarušuje víkendy ani zkoušky orchestru, kam

vod: trubka a varhany pěkně zahrály mj. Largo z Novosvětské, chorál z Bachovy kantáty č. 147 a na konci úvod z Charpentierova Te Deum. Pokud to

tak chtěl přímo pan Fanta, věřím, že před Pána předstoupil dobře disponován.

Jiří Vavřík

*Petr Fanta s Jakubem Hradcem (1974) a se zpěváky ze sboru (80. léta)
Fota z archivu Jakuba Hradce*

MOJE VZPOMÍNKY NA PETRA FANTU

Pozemská pouť člověka na této zemi je limitována vůlí Boží a nebeský Otec povolává z tohoto světa i své věrné služebníky, mezi které jistě chrámoví varhaníci patří. A jedním z těch obětavých varhaníků byl i Petr Fanta, se kterým jsme se rozloučili v kostele sv. Jakuba v Kunraticích 25. 4. 2018.

S Petrem jsem se seznámil v r. 1972 (možná 1971), kdy jej přivedl na Lhotku P. Rudolf a ustanovil jej jako hlavního lhotického varhaníka. Tenkrát zde byl s varhaníky trochu zmatek, stálý varhaník pan Sedláček občas hrát nepřišel, pan Eichler byl závislý, jako nevidomý, na doprovodu někoho druhého, a tak různě zaskakovali další příleži-

stní varhaníci, ale někdy byla i nedělní mše bez varhan. A P. Rudolf chtěl mít jistotu, že se vždy hrát bude. Petr již jako dospívající občas zastupoval svého otce, také varhaníka v kostele Narození P. Marie v Michli, občas hrával i v Kunraticích, odkud ho P. Rudolf právě přivedl, protože nějaký čas měl na starost i tuto farnost. Na Lhotku

přišel jako třiatřicetiletý, ale stále se vzdělávající ve hře na varhany u věhlasného svatovítského varhaníka Otty Nováka. Tuto výuku na Lhotce plně zúročil a v podstatě zahrál vše, co bylo třeba. Když jsme v polovině 70. let minul. začali zpívat o některých nedělích na Lhotce gregoriánský chorál, opatřil si chorálník s klasickými notami, aby nás mohl doprovázet na varhany. Pilně s námi každý týden cvičil, později také doprovázel na varhany lhotecký chrámový sbor, navíc zde často hrával i ve všední dny a jeho čas se vlastně dělil na zaměstnání a hraní na Lhotce. V podstatě byl uvázan hrou na varhany ke lhoteckému kostelu jako pupeční šňůrou. Neměl volné víkendy, hrál v sobotu večer, v neděli tři mše svaté a k tomu ještě i večerní mše v týdnu. I když se později oženil a měl rodinu, na žádnou dlouhodobou dovolenou nejezdil, vždy jen od pondělí do pátku, aby v sobotu a v neděli už zase mohl na Lhotce hrát. Já jsem jej obdivoval, s jakým nadšením a obětavostí tu služ-

bu u varhan vykonával. Občasná výpomoc nás příležitostných varhaníků při záskoku byla jako zrnko písku v těch tisících mších, které na Lhotce odehrál. Vždyť více než 40 let sloužil nepřetržitě u varhan Pánu Bohu, duchovním správcům a kostelu na Lhotce, a byl tak nejdéle sloužícím varhaníkem v celé historii našeho kostela. Věřím, že Pán jej přijal mezi své a tam na nebesích spolu se svými předchůdci – varhaníky ze Lhotky – pány Jiřím Strejcem, Josefem Sedláčkem, Narcisem Traplem a Ing. Antonínem Balíkem společně hrají nebeskému dvorstvu.

Milý Petře, vždy když budu usedat za hrací pult lhoteckých varhan, budu na tebe vzpomínat. „Dny člověka jsou jako tráva, kvete jak polní květ. Sotva jej vítr ovane, již ho není, nezbude po něm ani stopa,“ říká žalm 103, verš 15–16, ale po tobě nesmazatelná stopa v hudební historii lhoteckého kostela zůstane navždy.

Vladimír Turek

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem, kdo se přišli rozloučit s mým manželem Petrem Fantou, za květinové dary a milá slova útěchy. Velký dík patří panu Martinkovi za jáhenskou službu a za zpěv žalmů panu Jirsovi.

Jana Fantová
a syn **Jan**

SKUTEČNÝ STAV KRIMINALITY V ČR

V rámci dubnové (15. 4. 2018) přednášky jsme byli seznámeni s problematikou kriminality v České republice. Přednášel PhDr. Miroslav Scheinost, ředitel Institutu pro kriminologii a sociální prevenci, který patří pod Ministerstvo spravedlnosti ČR. Svoji přednášku nazval *Kriminalita v ČR – skutečný stav a vývoj*.

V úvodu pan ředitel Scheinost stručně charakterizoval kriminalitu jako takovou, poukázal na rozdíly mezi kriminologií, kriminalistikou a kriminalitou, tj. zločinností. Pilířem právního státu v kontinentálním pojetí jsou zásady: *nullum crimen sine lege* (žádný zločin bez zákona) a *nulla poena sine lege* (žádný trest bez zákona).

Trestné činy v zásadě členíme do dvou skupin, a sice na přečiny a zločiny. Definice zločinu se může stát od státu měnit, v zásadě se jedná o porušení platné právní normy, je to označení pro zlý čin vydávající pachatele ze společnosti a stavějící jej do pozice zločince. Podle našeho trestního práva zločinem je trestný čin spáchaný úmyslně s trestní sazbou pěti a více let. Jako přečin je označován trestný čin se sazbou do pěti let. V celostátním měřítku je stav i vývoj kriminality pečlivě sledován – z tohoto hlediska se rozlišuje evidovaná kriminalita a latentní kriminalita, která se týká hlavně mladých lidí od 18 do 30 let. Samostatnou skupinou jsou sociálně patologické jevy, které jsou „podhoubím“ trestné činnosti (prostituce, alkoholismus, drogy aj.).

Ze statistik vývoje kriminality u nás vyplývá, že od roku 1989 postupně asi do roku 2000 byl zaznamenán vzestup v počtu trestných činů (TČ) přibližně z 15 tis. na 40 tis. ročně, kdy převládali prvopachatelé. Potom probíhal pokles, takže nyní se počet TČ opět přibližuje

k výchozímu stavu. Významnějšího podílu nabývá recidiva činící 50–55 %. Z podrobnějšího rozboru trestné činnosti vyplývá, že její struktura je značně rozmanitá – konkrétně rozlišujeme trestnou činnost: majetkovou, hospodářskou, násilnou, mravnostní a ostatní, jako je sprejerství, výtržnictví, maření úředního výkonu, výroba a šíření drog, zanedbání povinné výživy aj. Nárůst zaznamenává vedle zmíněného maření úředního výkonu a zanedbání povinné výživy především používání drog, včetně jejich výroby a šíření. Rizikovou skupinou jsou lidé hlavně mladší a i středního věku – předpokládá se, že alespoň jedenkrát v životě vyzkoušelo drogu asi 30 % populace. Převládá konopí, marihuana a pervitin, ovšem evidováno bylo i užívání halucinogenních hub, psychoaktivních látek aj., zřídka doposud kokainu.

Jak bylo uvedeno výše, vývoj evidované kriminality naznačuje, že dochází k poklesu, a to nejen u nás, ale i v Evropě. Např. u nás počet krádeží v roce 2006 byl asi 150 tis. a v roce 2016 cca 70 tis., počet vražd v roce 2006 231 a v roce 2016 136 (2/3 vražd má příčinu v rodinných konfliktech).

Kriminologie zahrnuje také tzv. viktimologický výzkum, jehož předmětem jsou oběti trestných činů jako zdroj informací v průběhu vyšetřování, dále vztah oběti a pachatele. Zkoumá formu pomoci oběti včetně jejího odškodnění

a rehabilitace a v neposlední řadě i formu prevence viktimizace, tzn. způsobu ochrany potenciální oběti před kriminalitou.

V závěru se přednášející krátce zmínil též o kriminalitě cizinců, která je přibližně srovnatelná s kriminalitou obyva-

telstva. V rámci diskuse pan ředitel Scheinost zodpověděl řadu otázek, např. o amnestiích řekl, že z hlediska kriminologie jsou rizikové a že problémem se stává drobná kriminalita.

Karel Štamberg

SLOUP SMÍŘENÍ

Již tradiční mariánská pouť Prahou se konala 12. května 2018. Průvod s modlitebními zastaveními v pražských kostelích začal na Strahově a končil pobožností k P. Marii Rynecké na Staroměstském náměstí v místě strženého mariánského sloupu, smírnými modlitbami u nové sochy P. Marie a litaniami k Božímu milosrdenství v Týnském chrámu. Na místě se sešli příznivci i odpůrci a na celém náměstí byl velký hluk.

Za připomenutí stojí, že v naší zemi je 220 mariánských sloupů v různých městech a také u nich se konají modlitby. Mariánský sloup najdeme také v Římě poblíž Španělských schodů. Hasiči tam přijíždějí s velkým žebříkem a věncí květinami sochu P. Marie za účasti starostky Říma. Nakonec přijíždí papež František s výzvou, aby lidé

vkládali své prosby Bohu do rukou P. Marie, a pak udělí všem přítomným požehnání. V roce 1918 k našemu sloupu na Staroměstském náměstí také přijeli hasiči, ale jejich cíl byl jiný, pomohli sloup zbořit.

Sochaři v čele s Petrem Váňou dopravili na Staroměstské náměstí 3,5tunový blok jako základní kámen, do kterého vytesali reliéf mariánského sloupu. V projevu Petr Váňa přivítal jak příznivce, tak i odpůrce. Odpůrci sloupu mávali hesly a vykřikovali: „Sloup je symbol útla-ku a poroby!“ „Česko není Vatikán!“ „Ježíš Kristus je změna – Marie je jen žena!“ „Nechte Staromák Hu-Husovi!“ Přitom sloup stál na náměstí přes 200 let a tři roky společně s pomníkem

Jana Husa, který sám byl ctitelem P. Marie. Na shromáždění promluvil také radní Jan Wolf a byl přečten dopis historika Jana Royta. Řečníci se střídali a modlitby zanikaly v řevu násobeném kapelou, ani při hymně hluk neustal.

Z celé situace mi bylo velmi smutno na duši, když jsem viděla a slyšela ošklivé reakce plné zloby a nenávisti. Při malé diskuzi s odpůrci jsem dostala přímo „sprchu“ – sloup je symbolem poroby, vy křesťané máte mít lásku a přitom nepřejete homosexuálním svazkům. Manželství muže a ženy je přežitek a blbost. Když jsem hájila manželství a rodinu, které nemohou být rovnocenné partnerství, a řekla jsem, že jsem s manželem již 35 let, sklídila jsem posměch, pohrdání a označení, že jsem blbá. Bylo mi přáno, abych měla vnoučata samé homosexuály...

Nedělala jsem si o odpůrcích iluze, ale zdá se, že jejich zloba nepramení ani tak z odporu proti obnovení sloupu jako z nenávisti ke křesťanství a jeho hodnotám. Domnívám se, že základní

Odpůrci nesli transparenty a do modliteb vykřikovali

kámen bude brzy nějakým způsobem hanoben. Situace na náměstí je rok od roku horší, ale mám naději, že nakonec dojde ke smíření. Na Týnském chrámu již svítí zlatý kalich a Maria přece slíbila: Mé Neposkvrněné srdce nakonec

zvítězí. Proto doufejme a neustávejme v modlitbách a prosbách za záchranu rodin a lidstva od všeho zla. Právě dnes se slaví Svátek matek a při mši svaté se četla slova apoštola Jana: – Bůh je Lásky. Víra a láska, to je ten nejdůležitější sloup v našem životě. Snažme se, aby ho nic a nikdo nedokázal zničit.

Eva Kocmanová

Kámen pro mariánský sloup jako hmatatelný symbol chybějícího sloupu

LHOTECKÝ CHRÁMOVÝ SBOR HLEDÁ POSILY

Jsme různorodý přátelský kolektiv, ve kterém nezáleží na věku ani na vyznání.

Zpíváme komorní liturgické mše a další duchovní hudbu, v našem repertoáru je Mozart, Ryba, Schubert, Beethoven, Dvořák, Černohorský a další. Spolupracujeme s vynikajícími varhaníky a orchestrem složeným z nadšenců i profesionálů.

Doprovázíme bohoslužby na Vánoce, Velikonoce a další velké svátky, občas vystupujeme i koncertně. Posily hledáme do sopránu, altu, tenoru i basu.

Zkoušíme každé úterý od 20.00 v kostele Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 36, Praha 4.

Kontakt: **Josef Štefan**,
lhoteckychramovysbor@gmail.com

Foto: Člověk a víra, Jakub Šerých, ze lhoteckého posvícení 2017

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se třeba o své zkušenosti s modlitbou za adoptovanou ulici nebo instituci. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události.

(red.)

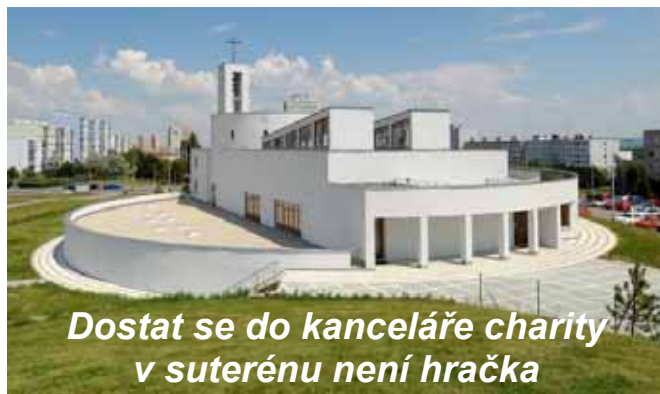
NĚKOMU SE PROSTĚ POMOCI NEDÁ

Naše charita poskytuje terénní služby. Většina událostí se proto odehraje mimo naše kanceláře. Informace o službách se poskytují především telefonicky nebo elektronickou cestou. K osobním rozhovorům při příjmu do péče dochází v místě, kde se budou služby poskytovat, tedy obvykle v domácnosti klientů. Přímo k nám do kanceláře přicházejí zájemci o informace opravdu velmi výjimečně.

Jednou ve středu, uprostřed úředních hodin, zazvonil zvonek. Z reproduktoru se ozval hlas dámy, která se přišla zeptat na podmínky pro přijetí do péče. Kolega ji zdvořile pozval dál a zmáčkl dálkové ovládání dveří.

Naše kanceláře se nacházejí v suterénu Komunitního centra Matky Terezy až úplně na konci chodby. Návštěvy musí projít pod celým domem, proto jim chodíme naproti. Kolega tedy vyběhl z kanceláře, aby klientku doprovodil. Došel až ke vstupním dveřím, ale nikde nebylo živáčka. Vrátil se proto do kanceláře a pokračoval v práci.

Dostat se do kanceláře charity v suterénu není hračka

Asi za čtvrt hodiny znovu zvonil zvonek a ta stejná paní se rozčilovala, že se nemůže dostat dovnitř. Kolega jí znovu vysvětlil, že má po zaznění buzčáku tlačit na dveře, následně sejít po schodech, a opět jí vyběhl naproti. Znovu došel až ke vchodu, kde nikdo nestál.

Za dalších deset minut volali kolegové z kanceláře farnosti na druhé straně budovy, že paní došla až k nim a posílají ji zpět k nám. Kolega raději rovnou vyběhl ke dveřím a já čekala u zvonku. Ten nezvonil, zato ze zadní místnosti přiběhla naše vrchní sestra, že jí někdo

buší na okno a chce dovnitř. Také tu dámu poslala zpět ke dveřím. Jenže kolega, který mezitím stihl oběhnout druhou polovinu domu, se už vrátil zpět.

Znovu zazvonil zvonek. Tentokrát to byla pošťačka, která dveře bez potíží otevřela. V tom okamžiku tam již po třetí toho dne přišla i ta nebohá dáma a konečně se dostala dovnitř. Kolega ji

hned zval dál, aby zjistil, s čím k nám přichází. Jenže návštěva se neposadila, ale začala kolegu obviňovat, že jí odmítl otevřít. Ten ji zdvořile upozornil, že pro ni třikrát šel, ale ona

u vchodu nepočkala. Tím jen přilil olej do ohně. Paní se rozčílila ještě víc a začala na kolegu křičet, že z ní dělá blbce. Pošťačce prý otevřel hned.

Ruch na chodbě přilákal i ostatní přítomné zaměstnance. Všichni jsme nepolapitelnou návštěvu ujišťovali, že jsme jí dveře otevírali a kolega pro ni několikrát běžel. Naše snaha vyšla naprázdno. Paní nám sprostě vynadala, otočila se na patě a odešla pryč. Podobné situace v nás nechávají pocit marnosti. Snažíme se, ale někomu se prostě pomoci nedá.

Eva Černá

KALENDÁŘ – ČERVEN 2018

PÁTEK	1. 6.	Památka sv. Justina, mučedníka, první pátek v měsíci
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb
17.00		Společenství sv. Jana z Boha
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA	2. 6.	První sobota v měsíci
16.00		Mariánské večeradlo
16.55		Obnovení zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie
17.00		Mše svatá
17.40		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti
NEDĚLE	3. 6.	TITULÁRNÍ SLAVNOST P. MARIE KRÁLOVNY MÍRU
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
11.00–19.00		Zahradní slavnost – zahrada CMŠ Studánka
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ	4. 6.	
8.00		Mše svatá
17.00		Nejstarší společenství mládeže
20.00		Společenství mužů a otců
ÚTERÝ	5. 6.	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
9.15–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30		Mše svatá
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA	6. 6.	Památka sv. Norberta, biskupa
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10		Modlitby maminek CMŠ Studánka
16.30–17.15		Výuky náboženství
17.30		Zpívání s dětmi
18.45–20.00		Společné společenství mládeže „S“ + „M“
ČTVRTEK	7. 6.	
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00		Společenství Zacheus

PÁTEK 8. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	
11.00 Karolinum	Zakončení letošní univerzity třetího věku – katol. teologie
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 9. 6. Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	
17.00	Mše svatá

NEDELE 10. 6 10. NEDELE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
16.30	Farní akademie: Mgr. Petr Šleich: Nahlédnutí do světa arabské hudby
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 11. 6. Památka sv. Barnabáše, apoštola	
8.00	Mše svatá
17.00	Nejstarší společenství mládeže
18.30	Společenství Alfa Plus

ÚTERÝ 12. 6.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 13. 6. Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství – poslední setkání
17.30	Ministrantská schůzka – poslední setkání

ČTVRTEK 14. 6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání

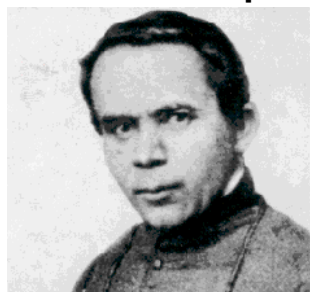
PÁTEK 15. 6. Sv. Víta, mučedníka	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 16. 6.	
17.00	Mše svatá
celý den	Pěší pouť otců a dětí
NEDELE 17. 6. 11. NEDELE V MEZIDOBÍ, Den otců	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
celý den	Pěší pouť otců a dětí
PONDĚLÍ 18. 6.	
8.00	Mše svatá
17.00	Nejstarší společenství mládeže
20.00	Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 19. 6. Památka sv. Jana Nepomuka Neumanna, biskupa	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
STŘEDA 20. 6.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek CMŠ Studánka
18.45–20.00	Společné společenství mládeže „S“ + „M“ + „L“
ČTVRTEK 21. 6. Památka sv. Aloise Gonzágy, řeholníka	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00	Společenství Zacheus
PÁTEK 22. 6. Sv. Jana Fichera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
16.00 areál CMŠ	Mše svatá na závěr školního roku
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 23. 6.	
17.00	Mše svatá
18.00–19.00	Modlitební Triduum matek
NEDELE 24. 6. SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 25. 6.	
8.00	Mše svatá
17.00	Nejstarší společenství mládeže
18.30	Společenství Alfa Plus
ÚTERÝ 26. 6.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
STŘEDA 27. 6. Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
ČTVRTEK 28. 6. Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
16.15 katedrála	Modlitby za národ
19.00	Biblické setkání
20.00	Modlitba Taizé
PÁTEK 29. 6. SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 30. 6. Sv. prvomučedníci římsí	
17.00	Mše svatá

Změna programu je vyhrazena. Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. V kostele jsou k dispozici nízkolepkové hostie, stačí o ně přede mší požádat.

19. 6. Jan Nepomuk Neumann. Narodil se 28. 3. 1811 v Prachaticích jako syn punčocháře. Vystudoval kněžský seminář v Českých Budějovicích a v Praze. Kněžské svěcení mu odložili z důvodu, že v diecézi bylo už příliš kněží. Jan zanechal čekání na kněžství a ve 25 letech odjel do USA. V New Yorku byl do tří týdnů vysvěcen na kněze a stal se farářem ve Williamsville nedaleko Niagarských vodopádů. Neustále cestoval. Ve 29 letech se vyčerpáním zhroutil. V roce 1842 vstoupil do řádu redemptoristů. Ve svých 41 letech přijal biskupské svěcení pro diecézi Filadelfii v Pensylvánii. Na podzim 1854 byl jako delegát amerických biskupů vyslán do Říma na slavnost vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie. Cestou zpět se zastavil doma v Prachaticích, v Českých Budějovicích i v Praze. Za svůj život založil 80 kostelů a asi 100 katolických škol, napsal dva katechismy a biblickou dějepravu. Zemřel náhle na ulici ve Filadelfii ve 48 letech. V roce 1963 byl blahorečen, svatořečen byl 19. 6. 1977.

PLÁNUJEME

1. 7.–31. 8. – prázdninový provoz;

28. 7., 28. 8. – modlitby za národ

u hrobu sv. Václava v 16.15;

29. 7.–11. 8. – letní chaloupky starší

v salesiánském středisku na Kvildě

a mladší v kapucínském klášteře v Sušici.

15. 9. – Lhotecký běh v lese u hřiště

FC Tempo od 13.00 do 17.00 hodin.

MOJE TŘI ZÁKLADNÍ JISTOTY

Teologové s velkou námahou vynalezli pro Boha falešně aritmetické, mrazivé slovo Trojice – a ono přitom jde o neuhasínající život plný radosti a vitality.

Otec bez přestání oslavuje a uctívá nekonečnou dokonalost, kterou vidí v Synu; Syn bez přestání uctívá nekonečnou dokonalost, kterou vidí v Otci; a Duch, „Vítr“, dech polibku, není nic jiného než proudění lásky mezi nimi. Je to život Věčného, život bez konce, jenž se odvíjí ve věčné Lásce.

Víme a zakoušíme, že láska má snahu se šířit. Jsme příliš malou nádobou, než abychom mohli obsáhnout Nekonečného Boha, Láska je extáze. Působí, že se stáváme něčím víc, vyvádí nás ze sebe samých.

- Bůh je láska. To je první základní kámen mé víry.
- Druhým základním kamenem mé víry je jistota, že jsem milován.
- A třetím je jistota, že ona tajemná svoboda, kterou v sobě neseme, je nám dána výlučně z toho důvodu, aby nás učinila schopnými odpovědět láskou na Lásku.

Abbé Pierre: Testament. Vydalo Karmelitánské nakladatelství

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561

e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec n. Nisou www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 24. 5. 2018.

Uzávěrka příštího čísla je **5. června 2018**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.